

บทที่ 5

ทักษะในการเรียน

เค้าโครงเรื่อง

1. การทำความเข้าใจเนื้อหาในตำรา
  - 1.1 การเข้าใจประโยค
  - 1.2 การเข้าใจอนุเจต
  - 1.3 การเข้าใจบทความ
2. การอ่านแบบสกimmingและscanning
3. ทักษะการอ่านตำรา
4. การเขียนโครงเรื่อง
5. การเขียนสรุป
6. การจดโน้ต

สาระสำคัญ

1. ในการเรียนระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยการอ่าน ดังนั้นความสามารถในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญในการทำความเข้าใจ นักศึกษาต้องเข้าใจความทั้งระดับประโยค อนุเจต และบทความ
2. ในการเรียนนักศึกษาต้องอ่านหนังสือจำนวนมากอาจเพื่อเตรียมสอบ หรือทำรายงาน การอ่านแบบสกimmingและscanningเป็นวิธีการอ่านเร็วที่สามารถช่วยขจัดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมนี้ ทำให้นักศึกษาอ่านหนังสือได้ทัน
3. การอ่านตำราต่างจากการอ่านหนังสือทั่วไป การมีทักษะการอ่านตำราจะช่วยให้การเรียนดีขึ้น
4. การเขียนโครงเรื่อง และการเขียนสรุปเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาต้องใช้ทักษะคัดเลือก ประเมินรวมทั้งรวบรวมและเรียบเรียง นักศึกษาควรเขียนโครงเรื่องและเขียนสรุปเฉพาะส่วนที่สำคัญตามความเข้าใจของตนเองและด้วยคำพูดของตน เมื่อทบทวนจะเข้าใจได้ง่าย

5. การจดโน้ตต้องอาศัยทักษะคัดเลือกประเด็นและรวบรวมเรียบเรียง การฟังคำบรรยายก็เช่นเดียวกับการอ่านคือนักศึกษาจะไม่เก็บรายละเอียดทุกอย่าง แต่จะสนใจเฉพาะส่วนสำคัญเท่านั้น การจดโน้ตนักศึกษาจดเฉพาะส่วนสำคัญด้วยคำพูดของตนเองและจดด้วยระบบที่ตนเองเข้าใจดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาเนื้อหาในบทเรียนนี้ ผู้เรียนจะสามารถ

1. ทำความเข้าใจเนื้อหาของตำราได้โดยวิเคราะห์จากระดับบทความ อนุเขต และประโยค
2. อ่านแบบสกิมมิงและสแกนนิ่งได้
3. อ่านตำราด้วยวิธี SQ3R หรือ SCORE ได้
4. รวบรวมเรียบเรียงเนื้อหาที่อ่านได้ด้วยวิธีการเขียนโครงเรื่องและเขียนสรุป
5. จดโน้ตจากการฟังบรรยายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการเรียน ผู้เรียนย่อมรู้เป็นเบื้องต้นว่า การเรียนเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความพยายาม ความอดทนมุ่งมั่น และเป็นกิจกรรมที่ใช้เวลา และในที่นี้จะสรุปว่าผู้เรียนทุกคนมีคุณสมบัติเหล่านี้อยู่แล้ว และพร้อมที่จะเรียนรู้หาทักษะวิธีการอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ทักษะในการเรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนวางแผนและกำหนดไว้อย่างดี เพื่อใช้เป็นยุทธวิธีในการศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์

ผู้ที่สามารถใช้ทักษะในการเรียนได้ดี จะเป็นผู้ที่เข้าใจบทบาทหน้าที่ ความรู้ความสามารถของตน มีการวางแผน สามารถเลือกใช้ทักษะหรือยุทธวิธีในการเรียนแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และตระหนักว่าทักษะที่ใช้อยู่ให้ผลดี ทำให้เกิดความเข้าใจและการจดจำได้หรือไม่

ทักษะหรือยุทธวิธีที่ใช้ในการเรียนที่จะกล่าวถึงมีต่อไปนี้เป็น 1. การทำความเข้าใจเนื้อหาในตำรา 2. การอ่านแบบสกิมมิงและสแกนนิ่ง 3. ทักษะการอ่านตำรา 4. การเขียนโครงเรื่อง 5. การเขียนสรุป และ 6. การจดโน้ตจากการบรรยายในชั้นเรียน

1. การทำความเข้าใจเนื้อหาในตำรา

การทำความเข้าใจเนื้อหาในตำรา (Comprehending Text Material) คือการทำความเข้าใจเนื้อหาจากการอ่านนั่นเองซึ่งเป็นทักษะการคัดเลือกและประเมิน (Selection and Evaluation) เพื่อจะมองการอ่านตำราหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอ่านตำราไม่เข้าใจได้ชัดเจน เราอาจแบ่งระดับของเนื้อหาเป็น 3 ระดับ คือระดับประโยค (Sentence) อนุเขต (Paragraph) และบทความ (Passage)

1.1 การเข้าใจประโยค

ประโยคคือข้อความที่บอกให้รู้ว่าใครทำอะไร หรืออะไรเกิดขึ้น ส่วนสำคัญที่สุดของประโยคคือประธานกับกริยา ดังนั้นการเข้าใจประโยคคือการรู้ว่าส่วนไหนคือประธาน และส่วนไหนคือกริยา เพราะจะทำให้จับความได้ว่าใครทำอะไร หรืออะไรเกิดขึ้น

ในการหาประธาน กริยาในประโยคเดียว (Simple Sentence) ไม่ยากนัก เช่นประโยค The brain must convert the continuous, smeary information. แต่อาจหาได้ไม่ง่ายในประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) ซึ่งเป็นประโยคที่นักศึกษาจะพบมากในการอ่านขั้นสูงต่อไป เช่น When hearing speech, the brain must convert the continuous, smeary information coming from the auditory nerve into a sequence of vocal tract positions. การหาประธาน กริยาของประโยคซับซ้อน ได้ทำให้เราสามารถแยกแยะรายละเอียดในประโยคได้ด้วย เช่นจากประโยคข้างต้นนี้เมื่อหาประธานกับกริยาได้คือใจความหลักที่เหลือคือข้อมูลเพิ่มเติม

ใจความหลัก: The brain must convert the continuous, smeary information into a

sequence of vocal tract positions.

รายละเอียดเพิ่มเติม: The brain hears speech.

The continuous, smeary information comes from the auditory nerve.

ความเข้าใจประโยคเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการทำความเข้าใจเนื้อหาในตำรา

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

ให้ขีดเส้นใต้ประธานกับกริยาของประโยคต่อไปนี้

The kinds of questions asked by those who hold the perspective tend to be specific rather than general.

This is so plain that it is easily overlooked.

Exposing the myth of America as generous aid-giver is only the beginning of the process of critically analyzing our government's righteous rhetoric and public declarations of good intent.

Without belief in the political and psychological values of self autonomy, mutual aid and spontaneous order lack foundation.

The practice of equality is, in the last analysis, the experience of uniqueness.

1 . 2 การเข้าใจอนุเจต

อนุเจต (paragraph) คือบทอ่านที่เกิดจากการรวมกันของประโยค เพื่อสื่อความคิดสำคัญความคิดหนึ่งหรือเรียกว่าใจความสำคัญ (main idea) เกี่ยวกับเรื่องหนึ่งหรือหัวเรื่อง (topic) ประโยคในอนุเจตมีการเรียงลำดับตามกฎเกณฑ์ของผู้เขียน คือผู้เขียนจะเรียงข้อความอย่างมีจุดประสงค์ เช่น ถ้าต้องการเล่าประสบการณ์ จะเรียงประโยคตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และทุกประโยคนี้อาจเชื่อมโยงถึงใจความสำคัญของอนุเจต ซึ่งประโยคต่าง ๆ ยกเว้นประโยคที่แสดงใจความสำคัญเรียกว่า ประโยคสนับสนุน (supporting sentences)

การอ่านอนุเจตได้เข้าใจก็คือการรู้ใจความสำคัญของอนุเจตคืออะไร มีรายละเอียดสนับสนุนอะไรบ้าง เช่น อนุเจตหนึ่งใจความสำคัญคือ มานะเป็นหัวหน้าที่ดี รายละเอียดสนับสนุนคือ เขาได้ถามความเป็นอยู่ของลูกน้อง เขาอนุญาตให้ลูกน้องออกจากที่ทำงานก่อนเวลาเลิกหากลูกน้องคนนั้นมีธุระจำเป็น เขาจ่ายเงินโบนัสทุกปี

โดยทั่วไปอนุเจตจะมีเขียนอยู่ในรูปแบบ 1. เล่าเรื่อง (narrative) เช่นการเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น หรือประสบการณ์ต่าง ๆ 2. พรรณนา (descriptive) เช่นการพรรณนาความงามของบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือการบอกวิธีการต่าง ๆ 3. เหตุและผล (cause/effect)*เช่นการพูดถึงสาเหตุของการสอบไม่ผ่าน หรือการพูดถึงผลของการจลาจลติดขัด 4. เปรียบเทียบ (comparison) เช่นการพูดถึงเพื่อนสองคน หรือเหตุการณ์สองเหตุการณ์ 5. การให้คำนิยาม (definition) เช่นการเขียนอธิบายความหมายของคำว่า Education

การหาใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน ช่วยให้เรารู้ว่าเข้าใจอนุเจตที่อ่านหรือไม่

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

ค้นหาหัวเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และรายละเอียดสนับสนุน (supporting details)

The first sense of general education connotating scope or breadth of content is straightforward and understandable. Insofar as a course of study includes a variety of subject matters, types of knowledge, and a range of disciplinary knowledge, it is "general" and "broadening." Its antithesis is learning confined within a single discipline, circumscribed by one type of subject matter, or concerned exclusively with a very few topics--in a word, specialized education.'

Topic: _____

Main idea: _____

Supporting ideas: _____

*Lucas, Christopher J., Foundations of Education (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1984) p. 130.

1.3 การเข้าใจบทความ

ในการอ่านขั้นสูงต่อไป สิ่งที่นักศึกษาอ่านไม่ใช่มีแต่อนุเจต แต่นักศึกษาต้องอ่านบทความ (passage) ซึ่งประกอบด้วยอนุเจตหลายอนุเจตสนับสนุนความคิดที่เป็นแก่นของเรื่อง (theme/ central thought) การอ่านบทความให้เข้าใจก็คือการหาแก่นของเรื่องและใจความสำคัญในแต่ละอนุเจตที่สนับสนุนแก่นของเรื่องให้ได้ ในการทำความเข้าใจบทความเราอาจใช้รูปแบบต่อไปนี้จดสิ่งที่ได้จากการอ่าน และรูปแบบนี้จะทำให้ตระหนักว่ามีความเข้าใจสิ่งที่อ่านมาน้อยเพียงใด

- What is the one thing the passage discussing?
- What is the central thought of the passage?
- What are the main ideas supporting the central thought?
  - * Paragraph 1
  - * Paragraph 2
  - * Paragraph 3
  - * Paragraph 4
- What are the facts or information presented in the paragraphs?

จุดประสงค์ของบทความจะมีแตกต่างกันไป เช่น จุดประสงค์เพื่อชักจูง (persuasive) เพื่อเสนอข้อมูล (informative) เพื่อเสนอความคิด (affirmative) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ความรู้สึก (expressive) และผู้เขียนจะใช้การเขียนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์นั้น เช่น เขียนด้วยรูปแบบเปรียบเทียบ (comparison) เหตุผล (cause/effect) บรรยาย (narrative) พรรณนา (descriptive) และในหนึ่งบทความผู้เขียนอาจใช้อนุเจตหลายรูปแบบก็ได้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

ให้อ่านบทความต่อไปนี้และตอบคำถามข้างท้าย

Newspaper editorials and local television channels often carry stories and comments on what schools and teachers “should” be doing. Frequently they find fault with what we are doing in our classrooms. Our first reaction is often “what right do they have to tell me what to do in my classroom?” But this first emotional response is usually followed by a more thoughtful comment about the concern voiced. For, as educators, we know that many people have a right to make demands on and comments about our schools and what goes on in our classrooms. They have what is called a “stake” in curriculum and we call them “curriculum stakeholders.”

By “stakeholder” we mean a person or group of persons with a right to comment on, and have input into, the curriculum program offered in schools. We say they have a claim or a stake in what goes on in our classrooms. Obviously the stakes or claims they have may be very different one from another. Students have one kind of stake in the curriculum, and the Ministry or Department of Education another. Trustees and the business community each have different stakes in what we do in our classrooms, and on it goes. In the next section we examine some of the stakeholders and their stakes in our programs. It is important that we know and understand the various stakeholders and their stakes, for, as we well know, our schools are in dynamic relationship with the society and responding to it. Our job as teachers is to know who the stakeholders are and what stakes they have in our programs so we can be appropriately responsive.

Given the focus of this book, we must also be aware that, as teachers, our personal narratives are embedded within the historical and cultural narratives of our society. We need to be aware of the various claims made on us by all stakeholders rather than being responsive to only those which are part of our own narrative experience.²

1. What is the passage about?

---

2. What is the central thought of the passage?

---

3. What is the information added to the central thought?

---

2. การอ่านแบบskimmingและscanning

รูปแบบการอ่านเร็วที่รู้จักกันโดยทั่วไปคือการอ่านแบบskimming (skimming) และscanning (scanning)

การอ่านแบบskimmingเป็นการอ่านคร่าว ๆ มีจุดประสงค์เพื่อหาภาพรวมของเรื่องที่อ่าน หรือหาว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร ผู้เขียนกล่าวอะไรกับเรื่องนั้น หรือต้องการหาแนวคิดทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่อง ๆ หนึ่ง หรือต้องการทบทวนเนื้อหาที่เคยอ่านไปแล้ว เช่น การทบทวนตำรา เพื่อเตรียมสอบ ในการอ่านแบบskimming ผู้อ่านอาจอ่านข้ามเป็นประโยค ๆ ก็ได้ ผู้อ่านจะ

---

²Connelly, F. Michael and Clandinin, D. Jean, Teachers as Curriculum Planners (New York: Teachers College Press, 1988), p. 124.

พยายามอ่านเฉพาะส่วนที่สำคัญของเรื่อง เช่น ประโยคใจความสำคัญ ดังนั้นถ้าผู้อ่านมองโครงสร้างของประโยค อนุเจต บทความออก จะช่วยให้อ่านแบบสกิมมิงได้ดี การอ่านแบบนี้ต้องคำนึงถึงความเร็วด้วย ผู้อ่านอาจอ่านด้วยความเร็ว 800-1000 คำต่อ 1 นาที และจะเข้าใจเนื้อเรื่องประมาณ 50-60% ของเรื่องทั้งหมด

การอ่านแบบสกิมมิงนั้นต้องการความเข้าใจเรื่องประโยค อนุเจต บทความ และต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์มากพอที่จะอ่านและจับความได้ หากผู้อ่านยังมีปัญหาในสิ่งเหล่านี้ ไม่อาจอ่านแบบสกิมมิงได้ เพราะต้องคอยแก้ปัญหาทำความเข้าใจกับแต่ละส่วนของบทอ่าน และในที่สุดไม่สามารถอ่านเร็วได้

การอ่านแบบสแกนนิ่งเป็นการอ่านเร็วอีกรูปแบบหนึ่ง ผู้อ่านจะอ่านแบบสแกนนิ่งเมื่อต้องการหาข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง เช่นชื่อบุคคล สถานที่ วันเวลา ตัวเลข ก่อนการอ่านผู้อ่านต้องรู้ว่า จะหาข้อมูลเฉพาะอะไร ผู้อ่านจะดูเรื่องคร่าว ๆ ไม่อ่านเป็นประโยค เขาพยายามดูว่าข้อมูลที่จะหาอยู่ตรงไหน เขาอาจหาคำตอบได้แม้จะไม่เข้าใจคำศัพท์ โครงสร้างประโยค ในการอ่านแบบนี้ผู้อ่านควรเข้าใจชนิดของคำถามว่าเป็นคำถาม กริยา คุณศัพท์ กริยาวิเศษณ์ เพื่อจะรู้ได้ทันทีว่าคำถามที่หาพบนั้นเป็นคำที่สามารถเป็นคำตอบของคำถาม What, When, Where, Why, How ได้หรือไม่ เช่นถ้าต้องการหาข้อมูลว่าเกิดอุทกภัยเมื่อไร คำตอบที่มองหาต้องเป็นคำ หรือวลีที่เกี่ยวข้องกับเวลา ซึ่งในเนื้อเรื่องอาจเป็นวลีว่า During the war การอ่านแบบสแกนนิ่งนับเป็นการอ่านเร็วที่สุด ใช้เวลาอ่านประมาณ 1,500 คำต่อ 1 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

ให้ศึกษาหัวเรื่องและใจความสำคัญและสแกนหาข้อมูลในอนเน็ตต่อไป

It is also important to remember the obvious fact that military exports to developing countries help to facilitate hostilities between these nations. American military exports have often been justified as necessary to redress military imbalance between rival developing nations. Yet rivals never synchronize their build-ups and perfect balances exist only on paper. Our assertive allies in the Third World often request weaponry that can overcome, and not merely match, the weapons of their rivals. This causes rivals to increase their arsenals still further, frequently by a request to the Soviet Union. The result is an increase in the likelihood of armed conflict between Third World nations and also a danger that actual hostilities might provoke a superpower confrontation.³

1. What is the passage about?

---

2. What is the writer mentioning about the topic?

---

3. What is the obvious fact mentioned in the paragraph?

‘Cassidy, Kevin J., “Swords into Plowshares: From Military Spending to Economic Conversion” in Global Images of Peace and Education (Kottayam: Prakasam Publications, Inc., 1987), p. 63.

3. ทักษะการอ่านตำรา

การเรียนรู้วิธีการเรียน (Learning how to learn) เป็นสิ่งจำเป็น เพราะในระดับมหาวิทยาลัย นอกจากเรียนจากการฟังคำบรรยายแล้ว นักศึกษาต้องเรียนจากการอ่านตำรา หากรู้วิธีการอ่านตำรา นักศึกษาย่อมได้ประโยชน์สูงสุดจากการอ่านนั้น

วิธีการอ่านตำราวิธีหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปคือ SQ3R ริเริ่มโดย Francis P. Robinson จาก Ohio State University

SQ3R เป็นวิธีการอ่านตำราที่ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

1. Survey (สำรวจ): เป็นขั้นตอนการสำรวจดูเนื้อหาคร่าว ๆ ว่าเกี่ยวกับอะไร ตำรามีรูปแบบการเสนอเป็นบท ๆ หรือหัวข้ออย่างไร
2. Question (ถาม): เป็นขั้นตอนการคิดคำถามจากหัวข้อที่ดู เพื่อกำหนดจุดประสงค์ของการอ่าน
3. Read (อ่าน): เป็นขั้นตอนลงมืออ่านเนื้อหา และตอบคำถามที่ตั้งในขั้นตอนที่ 2
4. Recite (ท่อง): เป็นขั้นตอนจดจำเนื้อหาที่ได้รับจากขั้นตอนที่ 3
4. Review (ทวน): เป็นขั้นตอนทบทวนเมื่ออ่านเนื้อหาทั้งหมดจบแล้ว

นอกจากนี้มีการดัดแปลงปรับปรุงวิธีการ SQ3R และวิธีหนึ่งที่ดัดแปลงมาคือ SCORE วิธีการนี้รวมเนื้อหาขั้นตอนทั้ง 5 ของ SQ3R แต่เน้นการรวบรวมเรียบเรียงความรู้ที่ได้จากการอ่าน เพราะการรวบรวมเรียบเรียงทำให้ความรู้นั้นคงอยู่ในความทรงจำของเรายาวนาน จุดประสงค์ของวิธีการนี้คือช่วยให้นักศึกษาสอบได้คะแนนดี วิธีการ SCORE ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. Survey (สำรวจ): ดูเนื้อหาทั้งหมดคร่าว ๆ เพื่อดูว่าเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร มีการรวบรวมเรียบเรียงอย่างไร
2. Connect/ Clarify (เชื่อมโยง/ ทำให้กระจ่าง) ตรวจสอบว่ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมากน้อยเพียงใด และน่าจะอ่านพบเห็นข้อมูลใหม่ ๆ อะไร ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านให้ชัดเจน
3. Organize (รวบรวมเรียบเรียง) จดข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่าน และนำข้อมูลเหล่านั้นมาเรียบเรียง เช่นเขียนใส่ลงในตาราง แผนผัง โครงร่าง หรือเขียนสรุป

4. Rehearse (ท่อง): ท่องจำข้อมูลจากขั้นตอนข้อ 3

5. Evaluate (ประเมิน): หลังจากขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบเนื้อหาความรู้ที่ได้ เปรียบเทียบข้อมูลที่อ่านได้กับเนื้อหาต้นฉบับ ดูความถูกต้องกับความละเอียดของเนื้อหาที่ได้

ทั้งวิธี SQ3R และ SCORE เป็นวิธีการที่เน้นกิจกรรมก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่าน วิธีการอ่านตำราสองวิธีนี้จะใช้ได้ดี ถ้านักศึกษาทำครบทุกขั้นตอน เพราะวิธีการเหล่านี้ไม่ใช่วิธีการที่ให้เลือกทำบางขั้นตอน และดังที่ได้กล่าวแล้วว่าการอ่านจะสมบูรณ์ถ้ามีการโยงความรู้เดิม มาใช้กับความรู้ใหม่ และเมื่อเรียนรู้แล้วควรมีวิธีการเก็บความรู้ไว้ในความทรงจำ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5
<u>ให้ตอบคำถามต่อไปนี้</u>
จากวิธีอ่านตำราแบบ SQ3R, SCORE ขั้นตอนใดจัดเป็นขั้นตอนก่อนอ่านและหลังอ่าน

4. การเขียนโครงเรื่อง

การเขียนโครงเรื่อง (Outlining) จัดเป็นทักษะรวบรวมเรียบเรียง เพราะเมื่ออ่านหรือได้ฟังข้อมูลมาแล้ว นักศึกษาควรต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมารวบรวมเรียบเรียงเพื่อง่ายต่อการทบทวน และจดจำ

หลักของการเขียนโครงเรื่องมีต่อไปนี้

- 1.ให้อ่านเนื้อหาทั้งหมดก่อนเริ่มเขียนโครงเรื่อง ยังไม่ควรเขียนถ้าอ่านไม่หมด
2. เมื่ออ่านจบแล้ว หาชื่อเรื่องและความคิดทั้งหมดที่หาได้

3. แยกความคิดหลักและความคิดรอง รวมทั้งหาคำอธิบายที่อาจเป็นตัวอย่าง ข้อเท็จจริงที่ใช้สนับสนุนความคิดหลักหรือความคิดรอง
4. ไม่จำเป็นต้องเขียนเป็นประโยคสมบูรณ์ อาจเขียนเป็นคำ วลี เขียนด้วยคำพูดของตัวเอง
5. ไม่ควรเขียนทุกอย่างที่อ่าน เลือกส่วนสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจและจดจำ
6. ใช้รูปแบบการย่อหน้า อาจใช้ตัวอักษรและตัวเลขกำกับเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและเห็นชัด
7. โครงเรื่องที่เขียนควรสั้นกว่าบทอ่านจริง แต่ไม่สั้นเกินไป

รูปแบบของการเขียนโครงเรื่องทั่วไป

ชื่อเรื่อง

I. ใจความสำคัญที่ 1

A. รายละเอียดสนับสนุนหลัก

B. รายละเอียดสนับสนุนหลัก

1. รายละเอียดสนับสนุนรอง

2. รายละเอียดสนับสนุนรอง

II. ใจความสำคัญที่ 2

A. รายละเอียดสนับสนุนหลัก

1. รายละเอียดสนับสนุนรอง

2. รายละเอียดสนับสนุนรอง

B. รายละเอียดสนับสนุนหลัก

C. รายละเอียดสนับสนุนหลัก

1. รายละเอียดสนับสนุนรอง

2. รายละเอียดสนับสนุนรอง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

ให้เขียนโครงเรื่องของบทอ่านต่อไปนี้

Treat members like people, not machines. The clean precision and absolute efficiency of a highly tooled machine is often taken as the ideal for the workings of a group or the conduct of a meeting. Many organizations would function much more smoothly if the people in them were standard replaceable predictable parts such as those that fit in our mass-produced automobiles. People trained in science and technology often try to work with groups as they work with machines. When they do, the situation often explodes in their faces. Frequently they respond by charging that others are unreasonable because a sensible blueprint for action has been rejected or sabotaged. Human response is difficult to predict. People are not computers. Several decades ago time-and-motion-study engineers developed much more efficient by-the-numbers ways of doing routine jobs. When they tried to get people to adopt these new ways, the workers resisted, and the result was not greater efficiency but less. One large cause of wasted time and inefficiency in the modern organization is the feeling of many of its members that they are cogs in a large and inhuman machine and that nobody recognizes them as human beings who amount to something.⁴

‘Bormann, Ernest G., Effective Small Group Communication (Minneapolis: Burgess Publishing Company, 1972), p.34.

Topic	_____
I.	_____
A.	_____
B.	_____
1.	_____
2.	_____
II	_____
A.	_____
B.	_____
1.	_____
2.	_____
III.	_____
A.	_____

5. การเขียนสรุป

การเขียนสรุป (Summary) เป็นทักษะการรวบรวมและเรียบเรียงแบบหนึ่ง เพราะนักศึกษาต้องรวบรวมเนื้อหาที่ได้อ่านไปมารวบรวมไว้ในบทสรุปของตนเอง

หลักของการเขียนสรุปมีต่อไปนี้

1. บทสรุปควรอยู่ในรูปแบบของอนุเจต
2. บทสรุปควรสั้น ได้ใจความ
3. เนื้อหาต้องประกอบด้วยใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และอาจต้องมีแนวคิด ทัศนคติของผู้เขียน

4. ตัดเนื้อหารายละเอียดที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่จำเป็น
5. อาจใช้คำที่ครอบคลุมรายละเอียดปลีกย่อย แทนการเขียนรายละเอียดทุกอย่าง เช่น ใช้คำว่า อาหารไทย แทนรายละเอียดว่า แกงป่า แกงกะทิ ส้มตำ ไก่ย่าง น้ำพริก เป็นต้น

<p><u>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7</u></p> <p style="text-align: center;"><u>ให้เขียนสรุปบทอ่านในกิจกรรมที่ 6</u></p> <div style="border-bottom: 1px solid black; height: 15px; margin-bottom: 5px;"></div> <div style="border-bottom: 1px solid black; height: 15px; margin-bottom: 5px;"></div> <div style="border-bottom: 1px solid black; height: 15px; margin-bottom: 5px;"></div>

6. การจดโน้ต

ในการเรียนระดับมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาจำนวนมาก มักมีการจัดการเรียนการสอนเป็นแบบบรรยาย แม้จะมีการพูดถึงข้อเสียของชั้นเรียนแบบนี้ เช่น นักศึกษาจะไม่มีโอกาสคิด แต่ด้วยข้อจำกัดหลายอย่าง ชั้นเรียนแบบบรรยายจึงคงอยู่ และเป็นหน้าที่ของนักศึกษาที่จะต้องเรียนให้ได้ดีที่สุดจากชั้นเรียนแบบนี้

การจดโน้ต (Note-Taking) จากการบรรยายต้องอาศัยทักษะการฟัง (Listening Skill) และทักษะการคัดเลือกประเด็นและรวบรวมความคิด (Selection and Evaluation and Organization Skill)

การฟังไม่ใช่กิจกรรมที่เสียบและนิ่งเฉย (passive) แม้ในการฟังการบรรยายนักศึกษาไม่สามารถโต้ตอบกับผู้พูดในทันที แต่สามารถคิดเห็นด้วย-ไม่เห็นด้วยขณะฟัง หรือคาดเดาส่งที่ผู้พูดจะพูดต่อ การคิดตามไปขณะที่ฟังทำให้นักศึกษาสามารถติดตามเรื่องที่ผู้พูดบรรยายได้ตลอด รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

อาจารย์แต่ละท่านอาจมีแนวการบรรยายแตกต่างกันไปในรายละเอียด เช่น บางท่านอาจเริ่มบรรยายโดยการพูดอ้างถึงการบรรยายครั้งก่อน หรือพูดถึงจุดประสงค์ของการเรียน แต่โดยภาพรวมแล้วอาจารย์มักมีแนวการบรรยายดังนี้ คือ 1. บอกเรื่องที่จะบรรยาย 2. อธิบายโดยยกตัวอย่าง ยกข้อพิสูจน์ หรืออื่น ๆ 3. สรุปโดยบอกย้ำสิ่งสำคัญที่ได้พูดไป การมองโครงร่างของการบรรยายออกทำให้นักศึกษาสามารถติดตามเรื่องที่ฟังได้

นอกจากนี้การจดโน้ตเป็นทักษะการคัดเลือกประเมินและรวบรวม การฟังก็เหมือนกับการอ่านคือผู้ฟังไม่สามารถจับคำพูดของผู้พูดได้ทุกคำ มีบางช่วงที่ผู้ฟังอาจไม่ได้ยินผู้พูดเลย ดังนั้นผู้ฟังต้องฟังด้วยความใส่ใจและคัดเลือกว่าความตรงไหนที่สำคัญ ส่วนไหนคือส่วนที่ผู้พูดเน้น การจดโน้ตเป็นการจดสิ่งที่ผู้ฟังเข้าใจ ไม่ใช่การจดทุกคำที่ได้ฟัง ในการจดโน้ตนั้น มีจุดประสงค์ให้ผู้จดใช้อ่านในภายหลัง ดังนั้นรูปแบบ ภาษาในการจดก็ย่อมขึ้นอยู่กับผู้จดเอง แต่การจดควรมีการจดตามความเข้าใจ เช่น ตามหัวข้อ ใจความสำคัญ รายละเอียด เป็นต้น

รูปแบบและคำแนะนำในการจดโน้ตมีอยู่มากมายในหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องทักษะในการเรียนหรือวิธีการเรียน (How to study) และนี่เป็นตัวอย่างหนึ่งจากหนังสือ Executive Learning ของ Jeanne Shay Schumm และ Shawn A. Post

การจดโน้ตจากการบรรยาย

- ให้เขียนวันที่และหัวข้อการบรรยายทุกครั้ง เพื่อง่ายต่อการหาในภายหลัง หรือเพื่อสามารถติดตามเนื้อหาได้ถ้าไม่ได้เข้าชั้นเรียน
- ให้ขีดเส้นใต้หรือกาเครื่องหมายสิ่งที่ผู้บรรยายเน้น
- ให้เขียนเครื่องหมายคำถามตรงขอบบรรทัดกรณีที่ไม่เข้าใจและต้องตรวจ

สอบต่อไป

- ให้ใช้ตัวเลขหรือตัวอักษรกำกับในกรณีที่เป็นข้อ ๆ
- ◇ อย่าจดทุกคำ
- ◇ อย่าเขียนหลายความคิดในบรรทัดเดียวกัน
- ◇ อย่าจดโน้ตที่ยืดยาวเกินไป เพราะต่อไปอาจต้องการเนื้อที่เพื่อเพิ่มเติมความ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8

ให้จดโน้ตจากข้อความต่อไปนี้

1. The student who has a job with a business, religious, or educational organization usually works with others in a small group.
2. This hypothesis has been called the Modularity Hypothesis: the idea that the brain is divided into many separate units or modules, each with the capacity to deal with a specialized kind of information.
3. I'm trying to give, very sketchily, a sense of how formidable a job it is for a child to acquire the meanings of words.

1. One of the important frames of reference that I thought necessary for analysis of this situation is the social psychology area, particularly of attitude change and conformity.
5. Today we're going to talk about the impeachment.

สรุป

ทักษะในการเรียนเป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา เพราะมันเป็นสิ่งช่วยในการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้วยตนเองและอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การตระหนักหรือรู้จักทักษะในการเรียนอย่างเดียวไม่ได้ให้ประโยชน์ มันจะมีประโยชน์อย่างสูงสุดถ้านักศึกษาตระหนัก และนำไปใช้ เมื่อนำไปใช้ นักศึกษาควรรู้ตลอดเวลาว่าทักษะที่ใช้ช่วยให้ผลดีต่อตัวเองมากน้อยเพียงใด

ประเมินผลท้ายบท

ให้ทำกิจกรรมที่กำหนดจากบทอ่านที่ให้มา

1. ให้อธิบายการอ่านขั้นตอนที่ 1 และ 2 ของวิธีการ SCORE
2. ให้สรุปเรื่องที่อ่านโดยเขียนเป็นโครงเรื่อง
3. ให้สรุปเรื่องที่อ่านโดยเขียนสรุป
4. ให้จดโน้ตเนื้อหาที่อ่าน

Brainwashing

J.L. Freedman

Introductory Psychology

During the trial of newspaper heiress Patricia Hearst there was a great deal of talk about brainwashing. The defense claimed that after she was kidnapped she had been brainwashed into changing her attitudes and joining her captors in illegal acts. However, it is not at all clear just what those defense attorneys and other people mean by this term, nor how it differs from ordinary persuasion and influence of the type we have been discussing. Obviously, people can be convinced by strong arguments. If a student changes her political or religious views after four years in college, we would hardly say she was brainwashed, even though she might have been exposed to a great deal of persuasive pressure. How is brainwashing different from ordinary persuasion?

The term seems to imply the use of coercive persuasive techniques. The person may be a captive who cannot escape the persuasive arguments. Perhaps the messages are misleading, unusually constant, or given when the person is exhausted either physically or mentally. There may be some use of physical force, torture, or some other dramatic and illegitimate method. The notion is that attitudes are changed against the will of the person, without giving him a "fair" chance to resist. In addition, some people who talk about brainwashing seem to believe that it involves extremely powerful methods that are almost irresistible. However, there is no evidence to suggest the existence of any such methods. People may be somewhat more easily persuaded when they are held captive or are weak physically, but there are no magic tricks to

change attitudes and, in fact, the attempts at brainwashing that we know about were not especially successful.

Whether there was a systematic attempt at brainwashing in Patty Hearst's case is uncertain, but we do know that during the Korean conflict of the 1950s, the North Koreans and Chinese Communists undertook large-scale programs to change the opinions of American prisoners of war. The particular techniques used by the Chinese are remarkably similar to some of the procedures we have discussed in terms of compliance. As Schein (1956) reports, the two major techniques were to make prisoners feel guilty and to employ a version of the foot-in-the-door procedure. Individuals were encouraged to confess their misdeeds, to admit that they had committed all sorts of wrongs from childhood to the present. Everyone has done some things he considers wrong, and admitting these sins in public is likely to arouse feelings of guilt. The foot-in-the-door technique consisted of getting prisoners to do something inconsequential, such as leading a discussion of the Communist system or admitting that capitalism was not perfect. From there, the demands were increased gradually until the prisoner was asked to condemn everything about the capitalist system or other aspects of his country and accept Communism fully. These specific procedures were often combined with methods that created extreme discomfort, lack of sleep, loss of privacy, humiliation, and so on to weaken the prisoner's resistance in general.

However, the success of these techniques has usually been greatly overstated. Although thousands of American prisoners were subjected to brainwashing attempts in Korea, only a handful chose to stay in North Korea after the war and most of those subsequently changed their minds and asked to return. (In fact, in 1976 the one American who stayed in China returned to the United States for a visit, stating that he

wanted to see his relatives and the country in the Bicentennial year.) Apparently, even weak, lonely, and uneducated soldiers were able to resist this extremely intensive attack on their attitudes. As we have said, long-standing attitudes are exceedingly resistant to change as long as the attitudes are firmly held in the first place. People do, of course, change their minds about issues, but generally that happens when the attitudes are not strongly held to begin with or when they are exposed to very convincing arguments that they have never heard before. Brainwashing sounds frightening and powerful, and no doubt is. But there is little reason to believe that anyone has devised a procedure that actually results in changing firmly held attitudes with any consistency.'

'Freedman, J.L., Introductory Psychology (Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company, Inc., 1978) pp. 568-569.